

enten Binding eller Tab i Retning af Statsgaranti, maa jeg bemærke, at det gaar lige op. Hele denne Forretning forekommer mig at være saare simpel, naar man blot erindrer, at Forholdet er det, at vi skulde omtrent 1,700,000 Kr., som vi forrente med 4 pCt. Af dette Rentebeløb skal Foreningen anvende 8,000 Kr. til at betale ikke sin Gjæld, men Afdrag paa vor Gjæld til den. Forholdet er altsaa i Virkeligheden det, at vi forrente 1,500,000 Kr. som Gjæld og endvidere yde 8,000 Kr. kontant til Afdrag paa vor egen Gjæld til Foreningen. Disse 8,000 Kr. komme vi til at yde Aar efter Aar, saavidt jeg huster, i hundrede og nogle og halvfemsindstue Aar, inden vi blive færdige med Historien; kontante Penge skal der til i hvert enkelt af disse Aar. Nu er Forholdet det, at ved denne Overenskomst med Kreditkassen blive vi i Stand til at betale vor Gjæld til den med dens egne Papirer, som ere kjøbt til 95. Der er altsaa det simple Forhold ved denne Forretning, at vi i Stedet for med kontante Penge Aar for Aar betale vor Gjæld med Papirer kjøbt til 95. Jeg haaber, at det maa være lykkedes mig at fremstille Forholdet saa klart, at ærede Medlemmer i Salen ville have tilstrækkelig Klarhed derover, og forsaavidt jeg har opfattet den ærede Ordførers Udtalelser om Udvalgets Stilling til Sagen ret, maa det ogsaa være Udvalgets Mening at ville anbefale Forslaget, forsaavidt det ikke medfører nogen større Garantibyrd for Staten end den, Staten i dette Dieblit har. Skulde derimod Spørgsmaalet opfattes saaledes, som det maaske efter Ordlyden af den ærede Ordførers Udtalelser kunde, at Garantiforpligtelsen faldt bort, ja saa kan jeg dertil kun sige, den ikke falder bort, den kan ikke falde bort, for efterhaanden som man ad fredelig Vej erhverver selve de enkelte garanterede Obligationer; der er ikke nogen Mulighed for, at Garantiforpligtelsen paa anden Maade kan falde bort.

Judenrigsministeren (Jensen):

Den ærede Ordfører motiverede det Vædringsforslag til § 19 III. B. 6., han havde stillet, og som er til Forhandling, dermed, at den Forudsætning, under hvilken Forslag om Bevilling paa Finantslovsforslaget var blevet tiltraadt af Udvalgets Flertal, ikke var til Stede, idet nemlig det paagjældende Forslag til Lov om midlertidige Forandringer i de for Fiskeri paa Soterritoriet gjældende Regler ikke endnu er endelig vedtaget, og det altsaa endnu er uvis, hvorvidt dette Forslag vil blive til endelig Lov. Jeg beklager for mit Vedkommende i høi Grad, at

dette Lovforslag, som er fremkommet efter Samraad mellem det ærede Udvalg og mig, endnu ikke er blevet endelig vedtaget, men den ærede Ordfører og det høie Thing vil være vidende om, at det er vedtaget uforandret ved 2den Behandling i Landstinget. Ganste vist er der til 3die Behandling stillet et Vædringsforslag, men jeg er for mit Vedkommende fuldt overbevist om, at Lovforslaget ved 3die Behandling vil blive vedtaget uforandret af Landstinget. Jeg skal derfor henstille til den ærede Ordfører, om han ikke maatte finde Anledning til at tage dette Vædringsforslag tilbage. Deler han min Tillid til dette lille Lovforslags Skjæbne, kan han gjøre det uden nogenomhelst Misforstaaelse.

Klein: Det forholder sig jo naturligvis ganske rigtigt, som den høitærede Finantsminister udtalte angaaende Forholdet mellem Statskassen og Kreditkassen for Huseiere i Kjøbenhavn, at de Obligationer, for hvilke Statskassen fra gammel Tid af har en Garanti, ere individuelle Obligationer, som, naar de en Gang ere bragte ud af Verden, ikke mere kunne bringes paa Benene. Oprindeligt dannedes jo Kreditkassen paa den Maade, at der blev indstødt kontante Penge, altsaa for saa vidt forskjelligt fra, hvad der finder Sted ved de moderne Kreditforeninger; der indstødes kontante Penge, og der gaves altsaa Indskyderne af kontante Penge Obligationer, og for yderligere at sikke de Mænd, som saaledes sammestode kontante Penge, gaves der en Garanti af Statskassen. Da dette Forhold affluttedes, blev Forholdet i Virkeligheden indrettet paa en ganske anden Maade, paa en Maade, der meget mere stemmer overens med den Ordning, der gjælder med Hensyn til Kreditforeningerne. Men altsaa beder jeg kun dette fastholdt, at den Garanti, der fra Statskassens Side er givet med Hensyn til en vis Del af Kreditkasse-Obligationer, er givet bestemte individuelle Obligationer, og naar de forvinde af Verden, kunne de ikke komme til Gyftentens undtagen derved i alt Fald, at Staten skulde overtage en ny Garanti for de nyudstede Obligationer. Den Masse Obligationer, som der i Tidens Løb iøvrigt udfærdiges af Kreditkassen paa samme Maade, som det gaar med de Obligationer, der udfærdiges af Kreditforeningerne, kunne naturligvis ikke faae Statskassens Garanti; thi Kreditkassens Bestyrelse er selvfølgelig ikke mægtig eller myndig til at yde en saadan Garanti, og der er al mulig Grund til at antage og haabe, at de af Staten garanterede Kreditkasseobligationer